

РЕШЕНИЕ

гр. Монтана, 27.01.2011г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - МОНТАНА - II състав - в публичното заседание на седемнадесети януари ,през две хиляди и единадесета година в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БИСЕРКА БОЙ

ЧЕВА

при секретаря А.Л.,и с участието на прокурора А.И*** ,като разгледа докладваното от съдията Бойчева ,административно дело № 541 по описа за 2010 година, за да се произнесе взе предвид:

Производството е по чл. §4к,ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ във връзка с чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на В.Т.С. *** ,като един от наследниците на С*** Г*** Г*** , б.ж. на гр.В*** и на Г*** И*** Г*** ,б.ж. на гр.В*** срещу Заповед №РД-08-168/08.09.2010г..на Областния управител на област М*** ,с която на основание чл.32,ал.1 от ЗА във връзка с §4к,ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл.28б,ал.8 от ППЗСПЗЗ е одобрен план на новообразуваните имоти и регистър към него за м. „М*** ”в землището на гр.В*** . В жалбата си твърди,че като наследник на Г*** И*** Г*** /Е*** /по удостоверение за наследници 581/02.11.2010г. /на л.19 от делото/,и на основание решение № 1069/26.05.1998г.на ПК-В*** /на л.8 от делото/не фигурира в плана на новообразуваните имоти,като на нейно място са записани други собственици,твърди,че заповедта е неправилна и незаконосъобразна и иска нейната отмяна. В съдебно заседание иска да се отмени заповедта на Областния управител ,като неправилна и незаконосъобразна и да бъде записана в регистъра към плана на новообразуваните имоти,заедно с другия наследник на Г*** И*** Г*** /Е*** /-И*** Г*** Г*** като собственик на 5дка земя на основание решението на ПК-В*** .

Ответникът по жалбата-Областния управител на област М*** не се явява и не взема становище.

Представителят на Окръжна прокуратура М*** изразява становище за неоснователност на жалбата.

Доказателствата по делото са писмени, след чиято преценка в тяхната взаимна връзка и логическо единство , във връзка със становищата на страните и въз основа на закона , административният съд приема следното:

Жалбата е допустима,като подадена от легитимирано лице-наследник на бивш собственик и в срока по §4к,ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ,който е 14-дневен от обнародване на заповедта в ДВ.Видно от съобщение на л.46 от делото и извадка от ДВ,бр.75/24.09.2010г.на корицата на делото,заповедта е обнародвана в ДВ,бр.75/24.09.2010г.,а жалбата/възражение/ е подадена на 07.10.2010г.,т.е. в рамките на 14 дневния срок.По същество жалбата е неоснователна.

Установено е по делото от приложената административна преписка, че със заповед№ РД-08-168/08.09.2010г..на Областен управител на област М*** , на основание чл.32,ал.1 от ЗА във връзка с §4,ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл.28б,ал.8 от ППЗСПЗЗ е одобрен план на новообразуваните имоти и регистър към него за м. „М*** ”в землището на гр.В*** . Недоволни от заповедта са наследниците на Г*** И*** Г*** /Е*** / ,в частност настоящата жалбоподателка ,която го обжалва в частта за имот№61046 от 1,805дка и имот№61018 от 1 дка в м."Манчовото",землище В*** ,с искане да бъдат записани в регистъра към плана като собственици наследниците на Г*** И*** Г*** /Е*** /.

При тази фактическа обстановка ,от правна страна съдът приема следното.

Предмет на настоящето производство е заповед №РД-08-168/08.09.2010г. на Областния управител на област М***, с която на основание чл.32,ал.1 от ЗА във връзка с §4,ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл.286,ал.8 от ППЗСПЗЗ е одобрен план на новообразуваните имоти и регистър към него за м. „М***“ в землището на гр.В*** и нейната законосъобразност.

За да обжалва заповедта настоящата жалбоподателка следва да разполага с активна легитимация, т.е. да е собственик на имот, намиращ се в терен по §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ. По разбиране на съда, като наследник на Г*** И*** Г*** /Е*** /по удостоверение за наследници на л.19 от делото/, и на основание решение №1069/26.05.1998г на ПК-В***, настоящата жалбоподателка е активно легитимирана да обжалва ПНИ в частта за възстановения имот от 5 дка в м. „Манчовото“ землище В***, който се намира в терен по §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ.

При служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, при условията на чл.168 от АПК на всички основания по чл.146, т.1-5 АПК съдът констатира следното. Заповедта е издадена от компетентен орган – Областния управител на област М***, при спазване разпоредбата на §4к, ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ, където е посочено, че планът на новообразуваните имоти се одобрява от областния управител. Заповедта е и мотивирана, изложени са в същата фактическите и правни основания за издаването ѝ – чл.32, ал.1 от ЗА във връзка с §4к, ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл.286, ал.8 от ПЗР на ППЗСПЗЗ. Спазена е и процедурата по одобряване на ПНИ, регламентирана в чл.286, ал.1-8 от ПЗР на ЗСПЗЗ, видно от доклад на Е*** М. – държавен експерт в дирекция „АКРРДС“ относно одобряване на ПНИ за м. „Манчовото“, землище В***. /на л.58 от делото/. За приемането на помощния план и ПНИ е назначена специална комисия, назначена със заповед №426/21.12.2004г. на областния управител, в която са включени съответни специалисти, при спазване разпоредбата на чл.286, ал.2 от ПЗР на ППЗСПЗЗ. Плановете и материалите към тях са приети на първо заседание на комисията, /видно от протоколи на л.99-103 от делото/ и предадени на общинска администрация-В***, която е извършила процедура по съобщаването им на заинтересуваните лица по реда на чл.286, ал.4 от ПЗР на ППЗСПЗЗ. /видно от служебна бележка на л.104 и 105 от делото/. Плановете са съобщени с обявление публикувано в ДВ, бр.6/18.01.2005г., обявление е залепено на таблото за съобщения на община В*** и е пуснато по радиовъзел-В***. Изготвен и е констативен протокол от 22.02.2005г. /на л.106 от делото/, от който е видно, че са постъпили 20 възражения срещу изработения помощен план и ПНИ за м. „Манчовото“, землище В***. На следващо заседание на комисията на 15.03.2005г., видно от протокол на л.90 от делото, възраженията са разгледани и е взето решение по всяко от тях. Даден и срок за отразяване решенията на комисията в ПНИ. На 10.02.2008г. изпълнителят ЕТ“К*** Д*** -Т*** -Г*** ”гр.С*** е представил плановете с отразените в тях решения на комисията, изискани са от община В*** и влезлите в сила заповеди по §62, ал.3 от ПЗР на ППЗСПЗЗ за признаване или отказ на ползватели на правото да придобият собственост върху ползваните от тях имоти. Въз основа на доклада на комисията е издадена и процесната заповед за одобряване на ПНИ за м. „Манчовото“ в землище В***. Заповедта за одобряването на плана е обнародвана в ДВ, разгласена е чрез средствата за масово осведомяване по начина, визиран в §4к, ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ, което настоящия състав намира, че процедурата е спазена. За съответствието на заповедта с материалния закон и по-конкретно установена ли е идентичност между имота на жалбоподателката по решение №1069/26.05.1998г. на ПК-В*** и имотите по ПНИ №61046 от 1,805дка и имот №61018 от 1 дка, за които жалбоподателката претендира съдът е назначил съдебно-техническа експертиза. Видно от същата, от предоставения на вещото лице регистър на новообразуваните имоти за м. „Манчовото“, землище В*** от 2010г. няма нанесени имоти с №61046 и №61018. От друга страна, като граници в решението на ПК-В*** са отразени път, гора, долчина, т.е. границите са неточно определени. Имоти с №61046 и №61018 няма и в регистъра на имотите на ползвателите в м. „Манчовото“, землище В*** от

28.11.2004г. и в регистъра на бившите собственици от 2008г.Следователно не може да се докаже идентичност между имота по решение№1069/26.05.1998г. на ПК-В*** и имотите по ПНИ№61046 и № 61018 в м."Манчовото",землище В*** ./уточнени в съдебно заседание от 06.12.2010г./Имоти с такива номера не съществуват в нито един от плановете отразени по-горе в решението,в това число и в ПНИ за м."Манчовото ,землище В*** .При спазена процедура от страна на административния орган по приемане и одобряване на ПНИ и липса на идентичност между имота на жалбоподателката по решението на ПК-В*** и уточнените от нея в съдебно заседание имоти по ПНИ№61046 и 61018 , жалбата на същата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.Дори да приемем,че имота по скица№189/15.10.2010г./на л.48/-имот№421.46 с площ от 1,805дка е идентичен с претендирания от жалбоподателката имот №61046 от 1,805дка ,същият е записан на наследници на А*** А*** Д*** -бивш собственик на основание решение№1033 на ПК-В*** ./видно от експертизата/.Същото се отнася и за имота по скица№190/15.10.2010г./на л.49 от делото/-имот№421.18 от 1 дка ,записан на наследници на Г*** М*** М*** ,на основание оценителен протокол и нотариален акт№308/27.09.1995г.-ползвател,признат за собственик,и претендирания от жалбоподателката имот№61018 от 1 дка,при което настоящия състав намира,че е налице спор за материално право,който може да се разреши в исково производство между страните,като признатият за собственик на имотите може да иска изменение на ПНИ в частта за тези имоти и вписване в регистъра като собственик на основание влязлото в сила решение на съда.

В предвид гоизложеното, оспорената заповед,като издадена от компетентен орган ,в кръга на правомощията му по закон и при спазване на материалния и процесуалния закон при издаването ѝ и при съблюдаване на целта на закона следва да се потвърди. Жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

В предвид гореизложеното , административният съд

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В.Т.С. *** ,като един от наследниците на С*** Г*** Г*** , б.ж. на гр.В*** и на Г*** И*** Г*** ,б.ж. на гр.В*** срещу Заповед №РД-08-168/08.09.2010г..на Областния управител на област М*** ,с която на основание чл.32,ал.1 от ЗА във връзка с §4к,ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл.28б,ал.8 от ППЗСПЗЗ е одобрен план на новообразуваните имоти и регистър към него за м. „М*** "в землището на гр.В*** ,КАТО НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

РЕШЕНИЕ

№ 5894
София, 28.04.2011

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Четвърто отделение, в съдебнозаседание на двадесети април две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: АДЕЛИНА КОВАЧЕВА
КРЕМЕНА ХАРАЛАНОВА

при секретар Милена Ценова и с участието
на прокурора Чавдар Симеонов изслуша докладваното
от съдията АДЕЛИНА КОВАЧЕВА
по адм. дело № 3752/2011. 📄

Производството е по реда на чл.208 във връзка с чл.132, ал.2, т.5 от АПК. Образувано е по касационна жалба от В.Т. С. Г. против решение от 27.01.2011 година по адм.дело № 541/2010 година на административен съд – Монтана. С него е отхвърлена, като неоснователна жалбата ѝ против заповед № РД-08-168 от 8.09.2010 година на областния управител на област Монтана за одобряване плана на новообразуваните имоти и регистъра към него за местността “Манчовото”, землище Вършец. От обстоятелствената част на жалбата могат да се изведат доводи за допуснати от съда съществени нарушения на съдопроизводствените правила – отменително основание по смисъла на чл.209, т.3 от АПК.

Ответната страна не изразява становище по жалбата.

Участвалият в настоящото производство прокурор от Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата. Мотивира се, че не е установена идентичност между имота, възстановен на наследодателя на жалбоподателката и двата имота по плана на новообразуваните имоти, за които тя претендира.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в срока по чл.211, ал.1 от АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред административния съд е по реда на пар.4к ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Образувано е по жалба от В. Т. С. Г. против заповед № РД-08-168 от 8.09.2010 година на областния управител на област Монтана за одобряване плана на новообразуваните имоти и регистъра към него за местността “Манчовото”, землище Вършец. С уточненията, направени в хода на съдебното производство, жалбоподателката е поискала да ѝ се отредят бивши имоти № 61046 с площ от 1.805 декара и № 61018 с площ от 1.000 декара. Представила е, като доказателство за признати собственически права решение от 10.05.1997 година по гр.дело № 552/1996 година на Берковския районен съд. С него в производство по реда на чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ е признато правото на наследници на Г. И. Г. / между които попада и тя/ върху нива от 5.000 декара в местността “Кършийското” Манчовото в землището на град Вършец при съсед: път; гора и долчина. Въз основа на съдебното решение е издадено решение № 1069 от 26.05.1998 година на Поземлена комисия – Вършец, което допълва, че признатият за възстановяване имот се намира в местност по пар.4.

За изясняване на спора, във връзка с идентичността на признатия на жалбоподателката имот и претендираните два имота от нея, съдът е допуснал и изслушал съдебно-техническа експертиза. За изготвяне на заключението, вещото лице освен приложените документи по делото, е направило справки и в Техническата служба на общината и в Общинска служба “Земеделие”. При това е установило, че местността “Манчовото” е обособена в масив № 421, където са

новообразувани имоти от № 001 до № 053. От тях само три имота са нанесени на ползватели. Изготвен е и регистър на имотите на бившите собственици /преди образуване на ТЗК/, към който няма помощен план. В него на имот № 420013 е записан бивш собственик – наследници на Г. И. Г. с площ от 2.307 декара. Въз основа на констатациите, вещото лице е категорично, че и в трите регистъра: на ползвателските имоти; на имотите на собствениците преди ТКЗС и в регистъра на новообразуваните имоти няма нанесени имоти с номера 61046 и 61018. На следващо място е посочило, че в решението за признаване право на собственост, имотът на жалбоподателката не е описан с граници, доколкото трите посочени такива съставляват географски понятия, а не конкретни граници на конкретен имот. Това води до техническа невъзможност да се идентифицира имотът.

При тези данни по делото съдът е приел, че след като не може да идентифицира имотът на жалбоподателката и наред с това никъде по плановете и регистрите към тях не са отразени имоти с номера, каквито тя претендира, жалбата ѝ се явява неоснователна и недоказана. Счел е заповедта на областния управител за одобряване плана на новообразуваните имоти в оспорената му част за законосъобразна и е отхвърлил подадената срещу нея жалба, като неоснователна. Така постановеното решение е правилно.

В касационната жалба се повтарят доводите, направени и пред съда в две насоки. На първо място се твърди, че заключението на съдебно-техническата експертиза не е обективно дадено. Доводът е неоснователен. За изготвяне на експертизата, вещото лице е извършило проверка на всички възможни източници: решението на жалбоподателката и регистрите на ползвателите, бившите собственици и тези по плана на новообразуваните имоти. Те дори са приложени към експертизата и от тях е видно, че всички данни в констативната част на експертизата са обосновани и отговарят на отразяванията в регистрите. Вещото лице много старателно е изследвало целия материал, като е направило опит да идентифицира имота по решение № 1069 от 26.05.1998 година на поземлената комисия. При изслушването му в съдебното заседание на 17.01.2001 година е пояснило, че по начина, по който е ограничен подлежащият на реституция имот, той се намира в края на масива, докато двата обследвани имота, съвпадащи само с номерата 46 и 18 се намират по-навътре, към средата на масива. Констатацията на вещото лице съвпада с приложената от жалбоподателката и в първоинстанционното, и в настоящото производство служебна бележка от 23.04.1997 година. В нея е посочено, че имотът е в най-горната част на блока до гората.

Съдът в изпълнение на задълженията си за служебно начало е изследвал дори тези съвпадащи по квадратура и последни номера имота: 421.46 и 421.18. Първият от тях е записан на наследници на А. А. Д. на основание решение на поземлена комисия № 1433. Вторият е записан на ползвател Г. М. М. с приключена процедура по трансформиране правото на собственост в право на ползване – оценителен протокол № 308 от 27.09.1995 година. Вещото лице е добавило в съдебното заседание, че освен това ползвателят има и нотариален акт. По този начин освен, че не е установена идентичността на имота, е установено и правно основание, на което обследваните два имота са отредени на лицата, вписани, като собственици в регистъра към плана на новообразуваните имоти.

В касационната жалба, касаторката твърди че при описанието на имота в съдебното решение от 10.05.1997 година е пропуснато да се посочи четвъртата граница. Видно е, че това решение не съдържа граници, позволяващи идентификация на имота на място. Пропуските не могат да се отстранят в производството по оспорване на плана на новообразуваните имоти. Още повече, че посочените от нея имоти по номера не са отразени в нито един от плановете, въз основа на които е изготвен планът на новообразуваните имоти.

Всички тези обстоятелства са взети предвид от съда. Постановеното от него решение е в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила, поради което ще следва да се остави в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Върховният административен съд, четвърто отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.01.2011 година по адм.дело № 541/2010 година на административен съд – Монтана.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Боян Магдалинчев
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Аделина Ковачева
/п/ Кремена Хараланова